

Armengol es conrea el futur

La presidenta balear desplega una intensa activitat exterior a compte de la reforma del finançament i, també, per adquirir pes polític tant en el PSOE federal com a les Illes, pensant en el futur.

Reportatge de Miquel Payeras

“**S**í, es tracta de crear perfil propi”, reconeixen fonts del Govern, sector socialista, referint-se a l’activitat exterior que duu a terme la presidenta Francina Armengol. Primer va ser la visita a Palma del president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig; després, la del president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont; més tard, la seva a Madrid per participar en el Fòrum Europa i, entremig, les dues trobades de la presidenta mateix tant amb el president del Govern central, Mariano Rajoy, com amb el ministre d’Hisenda, Cristóbal Montoro per demanar més diners per a les Illes. Mai cap dels anteriors presidents balears no havia tingut una agenda exterior tan intensa, concretada tan aviat després d’haver pres possessió i feta en tan poc temps, perquè cal recordar que Armengol no porta ni un any en el càrrec i que la majoria d’aquestes reunions s’han celebrat els últims quatre mesos.

Què passa? Doncs que la cap de l’executiu il·lenc vol marcar perfil propi fora de la gestió del dia a dia a Balears i, de passada, persegueix que aquesta aposta estratègica li permeti desmarcar-se el màxim possible de les conseqüències d’un hipotètic desastre electoral del PSOE el 26 de juny, una possibilitat que la cúpula del PSIB està convençuda que es convertirà en realitat.

Temor a les urnes

Els estratègics socialistes temen que un desastre electoral aquest mes de juny no pugui arrossegar d’alguna manera Armengol. Per això la intenten blindar negant amb vehemència que un mal resultat a les urnes –encara que fos pitjor que el del 20 de desembre passat– signifiqui res negatiu per a la presidenta il·lenc. “Són eleccions diferents, no es poden comparar les generals amb les autonòmiques”, diuen les fonts consultades. És curiós constatar que són quasi les mateixes paraules que va dir la consellera de Presidència, Pilar Costa, a l’entrevista publicada en aquest setmanari, en el número 1.667: “No s’ha de caure en l’errada de confondre uns comicis amb uns altres. Les generals són un tipus d’eleccions i les autonòmiques unes altres de diferents. No m’estic posant la bena abans de caure, és que no es pot extrapolar”. Com si es tractés d’una consigna, tots els càrrecs repeteixen gairebé el mateix. És que per ventura el PSIB espera una sotrac dels grossos? Doncs si més no un ex-dirigent, ex-conseller i que abans tenia molt bones relacions amb Armengol, ara retirat de la política, creu que els actuals caps “estan segurs” que “rebrem fort” a les urnes i “es preparen” per blindar la presidenta, per evitar que l’esquixiti qualsevol “possible conseqüència d’un resultat molt dolent, fent veure que tot serà culpa de Madrid i que no tindrà relació amb el que fa el PSIB a Balears”.

La convicció que els socialistes tindran un mal resultat no és només cosa del PSIB. Almenys així cal entendre-ho a partir de la informació que publicava la setmana passada *elconfidencial.com*, segons la qual, “fins a vuit federacions del PSOE expressaren el seu malestar [a Sánchez] pel pacte que va signar amb Ciutadans” perquè “en els respectius territoris [el partit d’Albert Rivera] té una imatge tan o més de dreta que el PP” i que per tant l’acord els podria perjudicar “seriosament” en les futures urnes. Les federacions que se citaven en la informació eren Astúries, Balears, Canàries, Catalunya, País Valencià, Galícia, Navarra i País Basc. Si més no, és ben vera que a les Illes els dirigents socialistes acceptaren el pacte amb Ciutadans per sentit de la responsabilitat, per militància es podria dir, però no els féu gens ni mica de gràcia. Ells apostaven pel pacte d’esquerres.

El possible desastre electoral a Balears preocupa els dirigents del PSIB però temem encara més la conseqüència que podria tenir a la seu central del PSOE: que Susana Díaz es convertís en la nova líder. La forma d’entendre el partit que tenen Díaz i Armengol és quasi pròpia de militants de formacions diferents. Per això creix l’angoixa entre els caps il·lencs per si una desfeta electoral el 26 de juny pogués fer caure Sánchez –o, més aviat, que el tombessin– i que Díaz el substituís. En públic Armengol diu

Francina Armengol vol adquirir la condició de verdadera baronessa en el si del PSOE federal. En la foto, amb Sánchez que la mira, durant la seva intervenció al Fórum Europa, a Madrid.

que les diferències entre ella i l'andalusa són "l'expressió de la riquesa i varietat" que es dóna al si del PSOE. En privat, els dirigents illencs en diuen penjaments, de la líder del sud espanyol. Fonts de comunicació de l'executiu balear, sector socialista, reconeixen que "la situació és complicada perquè el que li feren [Díaz i els altres crítics] a Sánchez quan li varen impedir pactar [amb Podem i els nacionalistes catalans] va ser com deixar-li només un estret passadís que no condueix enlloc sinó al desastre; no sé com se'n podrà sortir, i si ell cau i Díaz assumeix la secretaria general, aleshores la situació interna del partit serà molt complicada".

Ofensiva d'imatge

A aquest context general gens favorable per a Armengol i el PSIB, s'hi suma el fet que el Govern illenc podrà mostrar en acabar la legislatura poques concrecions tangibles. Una quarta part de la legislatura està gastada, i allò que s'ha vist fins

ara serà amb tota seguretat el que continuarà marcant la resta del temps que queda: una gestió molt ideològica amb la intenció d'aconhortar les bases pròpies dels tres partits –PSIB-PSOE, Més i Podem– i poca cosa més per a la resta de la ciutadania atesa la manca de disponibilitat pressupostària. Però resulta que els representants de les organitzacions més properes ideològicament i que lluitaren contra el Govern de José Ramón Bauzá, del PP, com és el cas de l'Obra Cultural Balear –pel que fa a la normalització del català– i el GOB –respecte a la protecció territorial– estan queixoses per l'actitud que mostra l'executiu, tal com totes dues han manifestat a aquest setmanari durant els últims mesos. I això, els dirigents de les tres formacions polítiques temen que els pugui provocar alguna erosió. A més, saben que pel simple fet de governar en coalició sempre hi ha desencisats. I, per si mancava res, les contínues disputes entre Podem i el Govern han caracteritzat el primer pe-

ríode de sessions –començat el mes de setembre passat– i són conscients que igualment determinaran els altres que resten, i que atorgaran al pacte d'esqueres una imatge de desunió que no pareix que els hagi d'afavorir gens a les futures eleccions autonòmiques.

Així, doncs, Armengol sabia que tenia poc marge de maniobra. Decidí, de la seva banda, enfortir la direcció política de les àrees socialistes del Govern. Posà Pilar Costa, persona de la seva màxima confiança, al cap de la fonamental Conselleria de Presidència que coordina l'acció general de l'Executiu i en dóna la imatge pública, ja que Costa és també portaveu. I fa dues setmanes va fer un moviment insòlit en els partits polítics illencs: nomenà com a nou cap de gabinet un independent, un periodista que ni tan sols era considerat proper als socialistes, Quim Torres. Segons les fonts consultades "es tractava de tenir algú que li parlés amb claredat, amb sinceritat i que li transmetés la veu de la →

CAIB

CAIB

→ gent del carrer”. De sempre aquest càrrec havia estat ocupat per un *fontaner* del partit polític que tenia la presidència. És la primera vegada que un president, una presidenta pel cas, fa un moviment així: “Segur que hi ha gent en el partit que està ofesa i gelosa, Francina ha estat valenta assumint el risc”.

Per una altra banda, Armengol ha apostat per una intensa ofensiva d’imatge pròpia. Com cap altre antecessor seu havia fet, s’ha bolcat en l’activitat exterior

L’OFENSIVA EXTERIOR BUSCA ADQUIRIR A BALEARS UNA IMATGE POSITIVA, DE LÍDER QUE REIVINDICA QUE MADRID SATISFACI ELS INTERESSOS DE TOTS ELS ILLENCES

La presidenta balear, acompanyada del president de la Generalitat valenciana, Ximo Puig, el passat mes de febrer a Palma. Baix, la líder del PSIB i cap de l’Executiu balear amb el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, durant la visita que féu a Palma.

per assolir un front d’interessos comuns amb altres governs autonòmics respecte a la reforma del finançament autonòmic. Amb el valencià de Puig per una banda, amb el català de Puigdemont per una altra, però no són els únics: envià a Canàries el 19 de maig la seva consellera d’Economia i Hisenda, Catalina Cladera, per ultimar-ne un acord polític amb el Govern d’aquella comunitat; i farà igual amb la comunitat de Múrcia, tal com la mateixa presidenta va dir a aquest setmanari el passat mes de febrer: “i amb d’altres [comunitats] també”, afegí. No vol cap front dels Països Catalans, com es podria deduir pels acords que ha signat amb Puig i Puigdemont, sinó que pretén impulsar un moviment com més general millor que li atorgui a ella un pes específic propi, que la converteixi en una líder que cal tenir en compte a l’hora de reformar el finançament. Tots els seus antecessors acceptaren amb fatalisme que el pes polític de Balears és tan minso que la seva respectiva veu poc o gens s’escoltava a Madrid. Armengol “no vol només que se l’escolti sinó que se li faci cas”, diu la font de comunicació governamental consultada.

El front exterior té per objectiu, a banda del finançament, que la presidenta balear adquireixi un creixent pes al si del PSOE federal, raó, per exemple, de la participació en el Fòrum Europa, a finals de maig, acompanyada de Sánchez. Però també, i qui sap si sobretot, aquesta ofensiva li permet adquirir a Balears una imatge positiva, de líder que reivindica que Madrid satisfaci els interessos de tots els il·lencs amb una intensitat com mai havia no mostrat cap dels seus antecessors en el càrrec. Una estratègia que, si passa allò que tots els dirigents del PSIB temen que passi el 26 de juny, és a dir, que el PSOE rebí un fort càstig a les urnes, li pugui servir per convertir-se a efectes domèstics en una líder política que tingui garanties per ella mateixa, per sobre de les sigles federals, a les eleccions que més interessin al PSIB, que no són les generals de juny sinó les autonòmiques de 2019. ●